

ת"פ 28022/02/17 - מדינת ישראל נגד מור מרסיאנו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 28022-02-17 מדינת ישראל נ' מרסיאנו

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: מור מרסיאנו

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות הפרעה לשוטר והעלבת עובד ציבור. במסגרת הכרעת הדין, זוכה הנאשם מעבירת התנגדות למעצר. בהתאם למפורט בהכרעת הדין, לאחר ששוטר מסר לנאשם דו"ח תנועה, הטיח בו הנאשם קללות רבות, כגון: "תזדיין מפה יא בן זונה", "מי אתה בכלל יא בן זונה", "מניאקים", "מלשינים", בעקבותיהן עוכב בשל העלבת עובד ציבור. בהמשך, בניידת המשטרה, המשיך הנאשם לקלל ולגדף את השוטר, במילים כגון: "בן זונה שרמוטה אני אזיין אותך", "אמא שלך זונה ואתה בן שרמוטה", וכך לא נרגע הנאשם, המשיך וקילל את השוטר אף בתחנת המשטרה: "אמן שתקבל סרטן בראש יא בן זונה בן שרמוטה יא אפס מאופס, יש לך גג שנה כי אתה תקבל סרטן בראש ותמות", ועוד. עוד נקבע, כי הנאשם הכשיל את השוטר במילוי תפקידו בכל שסירב לעיכובו.

טיעוני הצדדים

2. ב"כ המאשימה טען, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות. נסיבות המקרה מדגישות את חוסר הגבולות של הנאשם, המגיעים עד כדי פגיעה בסדר הציבורי בעבודתם של גורמי אכיפת החוק. עוד הוסיף, כי קיים אינטרס ציבורי רב בענישה מרתיעה בעבירות שכאלה. לגבי הנאשם, טען ב"כ המאשימה כי מדובר בנאשם כנגדו הרשעות קודמות ואף מאסר מותנה, ממנו לא למד דבר והמשיך לזלזל בעבודת גורמי אכיפת החוק ולפגוע בסדר הציבורי. לפיכך, עתר ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בחלק העליון של מתחם הענישה ולהורות על הפעלת המאסר המותנה במצטבר, כך שירצה מאסר למשך 6 חודשים בעבודות שרות, מאסר מותנה וקנס.

3. ב"כ הנאשם טענה, כי לאור זיכוי הנאשם מאחת העבירות לא ניתן לומר כי מדובר בהליך סרק. נסיבות המקרה נמצאות ברף שאינו גבוה, כאשר מתחם הענישה נע בין אי הרשעה ועד מאסר מותנה. לגבי הנאשם, טענה כי בתו הבכורה נולדה לפני כחודשיים, הוא המפרנס היחיד שעיקר פרנסתו היא בהתקנת

מערכות סולאריות בחודשי הקיץ. לפיכך, עתרה להורות על הארכת המאסר המותנה, ולחילופין - להטיל עונש החופף למאסר המותנה.

הנאשם בעצמו שב וטען לחפותו ואף היפנה לעדויות. בנוסף, טען כי כל עבודתו היא בחודשי הקיץ, כאשר לאחרונה רכש ציוד יקר לצורך זה. לבסוף, ביקש התחשבות בו, ציין שמדובר באי הבנה והביע צער, תוך שחזר על סתירות שיש לטענתו לראות בעדויות עדי התביעה.

דין והכרעה

4. האיסור הקבוע בעבירת העלבת עובד ציבור, נועד לספק לעובדי הציבור הגנה להם זקוקים במסגרת מילוי תפקידם, על מנת למלא תפקיד זה באופן יעיל ואפקטיבי למען הציבור:

"עבירת העלבת עובד ציבור נועדה לפרושה הגנה על השירות הציבורי מפני פגיעות קשות עלולות לפגוע בכשירות תפקודו, וביכולתו לקיים את אחריותו כלפי הציבור, ולפעול לכראוילהגשמת יעדיו. ללא הגנה ראויה על השירות הציבורי, לא ייכון שירות ציבורי יעיל, שבכוחו לעמוד במטלות ובאחריות המוטלות עליו. הצורך להגן על השירות הציבורי מחייב הגנה גם על עובד הציבור האינדיבידואלי, שבאמצעותו פועל השירות הציבורי. בלא הגנה כזו על עובד הציבור, יתקשה העובד הנתון למעשיה העלבה, השפלה וביזוי למלא את תפקידו בכשירות וביכולת מלאים. כתוצאה מכך, המערכת הציבורית תיפגע, השירות הניתן לציבור ייפגע, ויכולת השלמה מערכת הציבורית להגשים את מלוא איעדיה למען האינטרס הציבורי תועמד בסכנה"

(דנ"פ 7383/08 יוסף אונגרפלד נ' מדינת ישראל, פסקה 13 בפסק דינה של כב' השופטת (בדימ') פרוקצ'יה (11.7.2011)).

באופן דומה, אדם המפריע לשוטר במילוי תפקידו, פוגע ביכולת השוטר לפעול למען שלום הציבורי, בטחונו, לשמור על הסדר הציבורי, ולממש את תפקידו בשירות הציבור.

בחנית נסיבות המקרה הנדון, מעלה כי עבירת העלבת עובד הציבור באה לידי ביטוי באמירות מתמשכות, חלקן קשות, כלפי שוטר, החל מהזירה ברחוב, דרך נסיעה בניידת המשטרה ועד לתחנת המשטרה. במהלך שלבים שונים אלה, לא פסק הנאשם מלהטיח בשוטר דברי עלבון שונים, שיש בהם כדי לפגוע ביכולת השוטר לתפקד. יחד עם זאת, אין באירוע מאפיינים חריגים, כגון אירוע רב משתתפים בו נפגעה יכולתו של השוטר לתפקד למול ציבור מסוים, אלא באירוע שהתמקד במגע של השוטר עם הנאשם בלבד, ומכאן שאין מדובר בפגיעה קשה בערכים המוגנים. אף עבירת ההפרעה לשוטר, בנסיבות מקרה זה, אינה מצויה ברף גבוה של ביצוע העבירה, כאשר הנאשם סירב לעיכובו אך מדובר באירוע קצר, ללא נסיבות חריגות, עליו התגברו השוטרים במהרה.

רמת הענישה הנהוגה בעבירות אלה, כאשר אין מדובר בנסיבות חמורות של מעשים, או בעבר פלילי משמעותי, היא מאסר מותנה (ראו רע"פ 5579/10 דוד קריה נ' מדינת ישראל (2.08.2010)).

לאחר שבחנתי את נסיבות האירוע, מידת הפגיעה באינטרסים המוגנים וכן את הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין מאסר מותנה ועד לחמישה חודשי מאסר.

5. הנאשם הוא אדם צעיר, אשר צבר לחובתו עבר פלילי בעבירות הפרעה לשוט, איומים וחבלה במזיד לרכב. בשל עבירת ההפרעה לשוט, תלוי כנגדו מאסר מותנה למשך חודש ימים. הנאשם הפך לאחרונה לאב, ומשמש כמפרנס יחיד בתא המשפחתי הקטן, עובדה בה יש להתחשב לגבי מידת פגיעת העונש בנאשם ובמשפחתו הקרובה. לצד זאת, הנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו, ואף לאחר הכרעת הדין שב וטען לחפותו. כמובן, אין לראות בנתון זה כבעל משקל לחובת הנאשם, אך הנאשם אינו יכול לזקוף לזכותו קבלת אחריות. בנוסף, המאסר המותנה התלוי כנגד הנאשם, הוטל בגין מקרה בו הכשיל הנאשם שוטר במילוי תפקידו ואף איים עליו שידקור אותו. מאסר מותנה זה לא היווה כל הרתעה כנגד הנאשם מלשוב ולהכשיל שוטר במילוי תפקידו ואף לעלוב בו במילים קשות. לפיכך, יש להטיל כעת על הנאשם עונש ממשי אשר ירתיעו מלשוב על מעשיו. הימנעות הנאשם מקבלת אחריות עד כה וחזרתו לבצע עבירות כנגד שוטרים, מעידים כי לא הבין את משמעות התנהגותו הפלילית, לא הפנים את הפסול במעשיו, ולא הניח כל יסוד לציפיה שלא ישוב לסורו. בנסיבות אלה, לא מצאתי טעמים להארכת המאסר המותנה.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך חודשיים.

ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה שמישכו חודש ימים, אשר הוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 44741-02-15 שלום חדרה. לא מצאתי נימוק לחרוג מהוראת סעיף 58 לחוק העונשין, ולפיכך המאסרים ירוצו במצטבר זה לזה, כך שהנאשם ירצה שלושה חודשי מאסר בעבודות שרות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שרות.

ג. שלושה חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירה בה הורשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו חשוון תשע"ט, 24 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.